

- 2) at Prøven skal omfatte Kravene om nødvendigt Kendskab til Bestemmelse af Skibets observerede Længde og Kompassets Deviation ved Azimuthberegning, eventuelt Bestemmelse af Skibets Sted ved astronomiske Stedlinier, og
- 3) at denne Prøve gøres obligatorisk for Skippere, der vil føre Skib paa Fiskeri i fjernere Farvande end under Færøerne, Rockall og Island“.

(Jfr. Lov om Sønæringen af 28. Februar 1916, som denne er ændret ved Lov Nr. 201 af 1. April 1919 § 17, 1ste Stykke).

Som en af Hovedgrundene til de her rejste Krav anfører Skipper- og Navigatorforeningen, at det nuværende rige Fiskeri ved Færøerne og Island ikke kan ventes at vedvare.

Det anses for meget sandsynligt efter tidligere Erfaringer, at en saa rig Fiskeperiode vil efterfølges af en meget fattig.

Med det Omfang, Fiskeriet paa Færøerne nu har antaget, vil længere Tids Fiskemangel paa de sædvanlige Fiskegrunde virke helt lammende paa Øernes økonomiske Liv, hvis Fiskerne ikke i Tide sættes i Stand til at søge hen til andre Fiskepladser, og dette menes ikke at kunne ske med den tilstrækkelige Sikkerhed for Skib og Mandskab, medmindre Førerne af Fiskeskibene faar en bedre nautisk Uddannelse end den, de for Øjeblikket faar ved at tage Sætteskipperprøven.

Udover den Betydning, som en saaledes udvidet nautisk Uddannelse for Fiskeskipperne kan faa for Fiskeriet udenfor de i § 17 nævnte Steder, menes den ogsaa at være af stor Værdi for Skippere, der kun fisker paa disse Steder, da de derved lettere vil kunne holde Skibet paa Plads i den lange Tid, ofte flere Uger, men for at opnaa et godt Udbytte maa opholde sig paa Fiskepladser, der ligger saa langt til Søs, at man derfra ikke kan se Land.

I øvrigt henvises til selve Skrivelsen fra Skipper- og Navigatorforeningen.

Udvalget er enigt med Foreningen i, at den omsøgte videre nautiske Uddannelse for Fiskeskippere tiltrænges, og skal anbefale til Lagtingets Vedtagelse, at der ifølge Sønæringslovens § 18 ved kongelig Anordning fastsættes de nødvendige Lempelser til §§ 2 og 3 saaledes, at Personer, der har bestaaet Sætteskipperprøven, faar Adgang til at tage en nærmere bestemt Tillægsprøve ved Thorshavns Fiskeskipperskole, samt at denne Prøve giver vedkommende Fiskeskipper Ret til at føre Fiskerfartøj hjemmehørende paa Færøerne paa Fart udenfor de i §§ 16 og 17 nævnte Farvande.

Som en saadan Prøve anses det i § 1 i det af Lagtinget i 1917 vedtagne Forslag til Lov om Tillæg for Færøerne til Lov om Navigationsundervisningen af 28. Februar 1916 omtalte med nogle Ændringer at være passende. De Ændringer, der er foretagne, bestaar deri, at en Del af Matematikken er udeladt. Under en Konference, Udvalgets Formand har haft med Forstanderen for Thorshavns Fiskeskipperskole, har denne udtalt, at et saa betydeligt Pensum i Matematik vil som det i 1917 foreslaaede falde noget svært for Eleverne, uden at man derved opnaar at gøre dem mere sikre i de til Længdebestemmelsen nødvendige Beregninger, der altid i Praksis vil blive udførte efter Formler og Tabeller, og at selve Færdigheden i Brugen af disse opnaas med tilstrækkelig Sikkerhed uden matematisk Forstaaelse.

I denne Forbindelse skal Udvalget tillade sig at gøre opmærksom paa, at til den i Skipper- og Navigatorforeningens Skrivelse under 4) nævnte, i England anvendte „Ekstra-Skipper“-Prøve læres ikke Matematik, men desuagtet mener Udvalget, at noget Kendskab til Aritmetik og Plangeometri vil være ønskeligt ved nærværende Prøve.

Udvalget er enigt i at ønske, at der gives Lovhjemmel til, at der ved Thorshavns Fiskeskipperskole kan tages en saadan Tillægsprøve til Sætteskipperprøven.

Medundertegnede A. Samuelsen maa dog bemærke, at det formentlig vilde have været heldigere, at det Lagtingsudvalg, som sidste Vinter forhandlede med en Kontorchef fra Handelsministeriet angaaende forskellige Sønæringssspørgsmaal, noget kraftigere havde fremhævet, hvor megen Vægt Færøernes Skipper- og Navigatorforening lægger paa denne Sag, idet Mindretallet maa antage, at der i saa Fald havde været større Udsigt til at faa Ønsket fra den nævnte Forening opfyldt.“